



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Fames ad filium comedendum adigens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Constantinopolitani interitum eius misericordissimæ Dei iustitiæ ascripserunt. Nam Basiliscus, non solum in fide fuit inconstans, sed etiam octo menses super annum, tyrannidem exercuit, atque ob insatiabilem auaritiã, omnibus & aulicis, & militibus exosus fuit; & vt Suidas de eo loquitur. pecuniam ab Ecclesiarum Episcopis exigebat, & Acacium Constantinopolis Episcopum prope modum pepulisset, nisi à multitudine eorum, qui Monachi dicebantur, repulsus fuisset, magnaq; pecunia congerenda cupiditate flagrabat, & insigni auaritia præditus erat; vt ne illis quidem parceret, qui viles & sordidas artes exercebant. Quamobrem, propter huiusmodi tributorum exactiões, omnia lachrymarum erant plena. Quod si qui imitatores Basilisci, in hac vita abundantes, fame non pereunt, in altera certè, cum diuite epulone siti æterna, fameq; cruciabuntur, & stridore dentium Erisichoniam rabiem testabuntur. Neque vxor Basilisci innocens fuit, vt enim taceam, eam cum Harmato matrimonij iura violasse, quod Suidas in Harmato scribit; certè & ipsa tyrannicè satis in Theodoricum egit, nec credibile est, illi mariti tyrannidem displicuisse. Quare neque mirum etiam est, vtriusque parentis scelus in filijs quoque plexum esse, qui vt impietatis fuerunt, ita & calamitatis hæredes esse meruerunt.

Suidas V.
Basilisc.

Meritò Basiliscum diuina vindicta in hac vita fame extinxit, sed fame dumtaxat paucos puniente. Multò grauior est manus DEI, si homines complures tangit, famemq; aut obsessæ ciuitati, aut totis populis infligit, atque in vniuersam aliquam prouinciam sinit dominari. Cùm Benedad rex Syriæ Samariam obsideret, Facta est fames magna in Samaria: & tam diu obsessa est, donec venundaretur caput asini octoginta argenteis, & quarta pars cæbi stercoreis columbarum quinq; argenteis. Cùmq; rex Israël transiret per murum, mulier quedam exclamauit ad eum dicens: Salua me, domine mi rex. Qui ait: Non te saluat Dominus: unde te possum saluare? de arca, vel de torculari? Dixitq; ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respondit: Mulier ista dixit mihi: Da filium tuum, vt comedamus eum hodie, & filium meum comedemus cras. Coximus ergo filium meum, & comedimus. Dixitq; ei, die altera: da filium tuum, vt comedamus eum, quæ abscondit filium suum. Quod cùm audisset rex scidit vestimenta

II.

4. Reg. 6. 24.

60 Cap. VII. Severam quidem, sed iustissimam esse Famis poenam,
menta sua. Tanta vis est in fame, ut amorem maternum superet,
nec carnibus tantum vescatur hominis, sed etiam in ventrem
mittat, quæ de ventre prodierunt.

III. Simile quid commemorat Iosephus alijque scriptores. An.
Ioseph. lib. 7. Domini 72. obsidebat Titus Imperator urbem Hierosolymam,
de bell. Iud. vallisque arctissime muniebat. Sic septi inclusi que Iudæi, adeo
cap 6. & 8. fame laborare cœperunt, ut innumera hominum multitudo in-
Hege sipp. de excidio Hierosol. lib. 5. diâ quotidie necaretur. Quia ergo populum tanta fames inua-
cap 40. Ni ferat, ut neque herbæ, quibus vesci possent, superessent; è stabulis
ceph. lib. 3. simum quærebant in cibum, collectoque domatim stercore vesce-
cap 7. Baron. bantur. Fame hac magis inualecente, neque humanis carnibus
1. tom An. 72. abstinuere. Iam enim calceamentis, cingulisque ac insuper co-
rijs, quibus scuta tegebantur, detractis, insumptisque, & veteris
fœni laceramentis magno pretio venditis, quæ his careret, eo
immanitatis redacta est, fame improba compellente, nobilis ac
prædiues mulier, Maria nomine, filia Eleazari, à seditiosis iam
exuta omnibus vitæ præsidij fortunisque, lactentem filium oc-
cidit, quem comestura mox coxit. Cuius nidoris odore illecti mi-
lites, qui sibi victum, quacumque possent, raptu quærebant, cum
eius peruasissent domum, partem assati filij, quæ supererat epu-
landa, intuiti, detestati facinus impransum abiere. Moxque repleta
est eius sceleris famâ tota ciuitas, & unusquisque ante oculos sibi
cladem illam proponens, tamquam hoc facinus ipse admisisset, hor-
rescebat. Paria de fame Sagunthina, deque fame Mælia possunt
narrari, itemque de fame Perusina; & nostri temporis tragœdijs,
si non præstaret tacere tam tristia, quam dolorem memorando
renouare.

IV. Fortasse aut illi, quos sub rege Israël fames presserat, aut
isti quos Titus obsidione cinxerat, aut nostra sæcula tantam fa-
mem non meruerunt? Potuisset Deus vel innocentes exercere,
4 Reg 7. 1. ut grandi illo miraculo (quod ab Elisæo prædictum illis verbis:
*In tempore hoc cras modius simila uno statere erit, & duo modij hordei,
statere uno, in porta Samaria*) discerent diuinam prouidentiam,
potentiamque agnoscere. Sed quis innocentes putaret illos,
quorum rex famem populi adeo impatienter tulit, ut in illa e-
4. Reg. 6. 31: rumperet: *Hac mihi faciat Deus, & hac addat, si steterit caput Eli-
sæi filij*